

виготовляє підприємство; зняття з виробництва застарілої продукції; залучення у виробничу діяльність нових ресурсів і нових технологій, освоєння нових методів організації виробництва та праці тощо.

Оперативне управління інноваційною діяльністю полягає у складанні календарних планів-графіків виконання робіт і контролюванні їх виконання; вивченні економічних, організаційно-управлінських, соціально-психологічних факторів, що впливають на здатність фірми здійснювати інноваційну діяльність; розробленні ефективних форм організації інноваційної діяльності.

Отже, управління інноваційною діяльністю є невід'ємною частиною виробничо-господарської діяльності підприємства, яка несе в собі імпульс розвитку, ґрунтуючись на нових підходах до вирішення звичних виробничих завдань.

Список використаних джерел:

1. Гайдамака О. Інноваційний менеджмент: Навч. посіб. / Луганський національний педагогічний ун-т ім. Тараса Шевченка. – Луганськ : Альма-матер, 2005. – 184 с.
3. Ілляшенко С. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи : навч. посіб. / Сергій Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2003. – 278 с.
4. Економіка і організація інноваційної діяльності: Підручник / Олег Волков, Микола Денисенко, Алла Гречан та ін. ; Під ред. Олега Волкова, Миколи Денисенко ; М-во освіти і науки України, Київський нац. ун-т технологій та дизайну. – К.: ВД «Професіонал», 2004. – 959 с.
5. Йохна М. Економіка і організація інноваційної діяльності: Навчальний посібник / Микола Йохна, Валентина Стадник. – К.: Видавничий центр «Академія», 2005. – 399 с.

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

*Большая О. В.
Полтава, Україна*

Інновації є ключовим фактором розвитку будь-якої галузі національного господарства України. Управління інноваційною діяльністю передбачає створення сприятливих умов для створення нових продуктів, послуг і процесів, що можуть допомогти організації та підприємству збільшити прибуток, залучити нових клієнтів та поліпшити конкурентні позиції.

Як складова загальної теорії менеджменту менеджмент інновацій виник у період активного розвитку ринкових відносин та науково-технічного прогресу ХХІ століття. Характерними його рисами виступає принципова інноваційність, що орієнтована на кардинальні перебудови усіх сфер суспільного життя та підвищити якість освітніх систем держави [1].

Однією із основних складових управління інноваційною діяльністю є постійне спостереження за ринковими тенденціями та перспективами їхнього використання для розвитку організацій та підприємств. Для цього необхідно

проводити регулярні маркетингові дослідження, збирати та аналізувати дані про надання та отримання послуг та товарів на ринках, визначати потреби та очікування.

Управління інноваційною діяльністю передбачає залучення кращих фахівців та ресурсів для генерації та реалізації ідей. Важливо мати команду, яка складається з експертів різних галузей, які співпрацюють між собою та обмінюються ідеями.

Важливим елементом управління інноваційною діяльністю є створення сприятливої атмосфери для інновацій. Це може бути досягнуто шляхом створення інноваційної культури в організації чи підприємстві, що підтримує ініціативу та творчість співробітників.

Управління інноваціями є процес постійного оновлення різних сторін діяльності сучасного підприємства чи організації, яке включає не тільки новітні технічні розробки, а й будь-які зміни, що спрямовані на модернізацію в цілому. Інноваційна діяльність часто трактується як діяльність, що повною мірою пов'язана із використанням новітніх технологій, і інновація є результатом інноваційної діяльності [2].

Конкурентоспроможність організації та підприємства залежить від ефективності функціонування його інноваційної діяльності, а її ефективність визначається наявністю відповідної результативної системи управління інноваційною діяльністю. Розвиток інноваційної діяльності організацій та підприємств України заснований на ринкових умовах господарювання та вимагає раціонального формування інноваційних управлінських рішень та дій.

Стратегічне управління інноваційним розвитком організацій та підприємств, яке орієнтує свою діяльність на запити споживачів та дозволяє швидко та гнучко реагувати і здійснювати актуальні зміни для досягнення конкурентних переваг у довгостроковій перспективі. Стратегію інноваційного розвитку визначають як сукупність дій та методів ведення інноваційної діяльності, що забезпечує конкурентні переваги завдяки розробленню та впровадженню інновацій.

Для здійснення інноваційної діяльності важливим є високий рівень освіти та інтелектуальної активності, яскраво виражене почуття власної гідності, ініціативності, самостійності та незалежності у поглядах, творче натхнення, висока працездатність, зацікавленість у одержанні результатів, здатність до виконання трудових функцій на рівні міжнародних стандартів. Чим більше творчих завдань та інтелектуальних функцій у роботі, тим помітніше зростає роль нематеріальних стимулів у процесі інноваційної діяльності [3].

Сучасна світова економіка формує попит на організаційну креативність, пріоритетним завданням стає управління творчою енергією організації, мобілізація інтелектуально-креативних ресурсів для народження нових ідей і розроблення на цій основі інноваційної продукції. Підвищення ефективності процесу генерації нових знань і пошуку нових рішень необхідних для досягнення успіху організації призвела до появи креативного менеджменту. Актуальність креативного менеджменту в розвитку організації відіграє

важливу роль, так як сучасне управління здебільшого базується на креативних підходах [4].

Креативний менеджмент є синтезом наукових знань про створення та широке застосування у сфері управління інноваційного менеджменту та оригінальних ідей, критичного мислення, елементів та моделей, нового komponування вже існуючих технологій та генерації знань. Спрямованість на розвиток та реалізацію творчого потенціалу сприяють росту ефективності діяльності організації в цілому, а використання інструментів креативного менеджменту дозволяє оперативно й творчо вирішувати складні завдання у дієвій політиці організації. Основою інноваційного управління є інноваційне мислення, інноваційне навчання та інноваційна культура [4].

Ефективне управління інноваційною діяльністю є важливим процесом для забезпечення конкурентної переваги та стійкого розвитку організації чи підприємства, вимагає глибокого розуміння потреб ринку та здатності пристосовуватися до змін у технологіях, створенні нових продуктів і послуг, забезпечує підвищення ефективності та продуктивності роботи, а також до забезпечення стійкого результативного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Ковальчук О. Теоретичні аспекти управління інноваційною діяльністю у вищих навчальних закладах. URL: <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/10231/1/Kovalchuk.pdf>
2. Фоміченко І. Сучасні аспекти та методи управління інноваційною діяльністю на вітчизняних підприємствах. URL: <http://evd.luguniv.edu.ua/index.php/evd/article/view/334/334>
3. Боковець В. Особливості управління інноваційною діяльністю сучасними підприємствами. URL : https://economyandsociety.in.ua/journals/18_ukr/39.pdf
4. Рудь Н. Креативність в управлінні інноваційною діяльністю підприємства. URL: http://e-forum.lntu.edu.ua/index.php/ekonomichnyy_forum/article/view/308/296

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ЇЇ ДОТРИМАННЯМ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

*Букка А.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: *Жалій Тамара Віталіївна* – кандидат історичних, доцент кафедри історії України Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Дистанційне навчання чи його змішаний формат в умовах воєнного стану накладає свій посутній відбиток на якість освітнього процесу. Однак ми як учасники освітнього процесу повинні дотримуватися етичних принципів та законодавчих норм щодо академічної доброчесності. Етичні принципи, якими